

Cochabamba, juni 2009

Kjære faddere!

I forrige brev fortalte vi om turen til VH og i dette brevet ønsker vi å fortelle litt mer om aktiviteter på selve barnehjemmet under vårt opphold der samt siste nytt fra Margarita.

"Jeg ønsker å fortsette her med noen flere inntrykk fra reisen vår tidligere i år fordi denne reisen og hele opplevelsen har satt så dype og varige spor i mitt hjerte.

En av guttene våre heter "Pedro". Han er nå 10 år og har dysleksi (lese og skrivevansker). Pedros mor vet vi ikke hvor befinner seg og hans far er for tiden bosatt i Spania.

Pedro er vokst opp i ekstremt kummerlige forhold. Han har flere søsken, og vi fikk en

anledning til et hjemme besøk hos slekta hans mens vi var der. Bestemoren hans bor sammen med flere av slekta i et slags bokollektiv under de mest fornedrede forhold jeg har sett på mange

år. Han ville ikke hatt noen muligheter til å utvikle seg under disse forhold. Derfor er vi så takknemlige for at nettopp Pedro er et av barna om får så mye god emosjonell og økonomisk støtte fra flere av dere faddere. Tusen, tusen takk for den omsorg dere viser Pedro og for at dere velger å støtte ham til et verdig og oppreist liv!

Jeg velger å ta dere med noen timer inn i Pedro sitt liv en tirsdags ettermiddag mens vi var der. Aija har på forhånd hatt kontakt

med ei kvinne fra Sveits, hun har doktorgrad i dysleksi, og har flyttet til Cochabamba for å spesifikt jobbe med dette. Vi har fått midler til å legge tilrette det beste vi kan for lille Pedro.

Presis kl.5.00pm er Pedro nydusjet og klar, taxien tuter, og jeg skal få være med ham på sin ukentlig undervisnings opplegg. Spesialpedagogen, Astrid, bor ca en 45 min kjøring utenfor byen. Vel, Pedro setter seg godt tilrette, og han bare lyser av tilfredshet. Det er tydelig at han føler seg som en liten konge!!!

Vi prater masse og han forteller meg at det er så moro å være hos Astrid! Han sier at leksene er blitt så lette og at alt er gøy hos Astrid. Og jeg ble selvsagt spent på å møte denne kvinnen som gjør Pedro så glad og fornøyd.

Det viser seg at Astrid og mann har en tomt full av de lekreste frukter og grønnsaker. Det er stor lekeplass i denne hagen, og ethvert barn vil kose seg her, tenker jeg i mitt stille sinn. Astrid har også innredet et arbeidsrom full av farger, og hun jobber mye med Pedro på datamaskinen.

Pedro tror at han bare leker, men alt hun gjør er nøye planlagt, det forstår jeg som selv er utdannet spesialpedagog.

Jeg ser at Pedro storkoser seg. På veien hjem igjen så spør jeg Pedro litt om skolearbeidet hans. Hans svar og konklusjon gjør meg så glad. Han sier til meg: "Ingvild, alt er så lett nå!"...jeg kjenner en dyp takknemlighet om å ha fått vært delaktig i hans liv akkurat i denne fasen av livet hans.

Han er virkelig en glad gutt.....livet kunne vært veldig annerledes for ham....men fordi noen velger å være en del av livet hans, også økonomisk, så kan vi fortsette å gjøre gode ting for Pedro.

Jeg er personlig blitt veldig nysgjerrig på det kreative Gud har lagt ned i hvert enkelt menneske, og opplever hvordan Gud forløser og gjenoppretter via "farger" og "kreativitet". Det er en fantastisk spennende og frigjørende oppdagelse, som også er basert i Guds Ord.

Jeg merket på ungene at de lyttet og ble begeistret, og de stilte spørsmål. Ei av de eldste jentene våre, Sirle, som har et stort kunstner talent begynte å gråte. Hun sa: "Jeg visste ikke at Gud brydde seg om dette med malingen min!"

Ei av de andre jentene i bønnegruppa mi i Norge gav meg pensler og malesaker til alle barna....og jeg bare visste at "malekurs" måtte vi få tid til.

Deretter satte vi av tre hele kvelder til "malekurs". De som ikke hadde lyst til å male, laget herlig hjemmelaget pizza til oss alle.

De andre kveldene mens vi holdt malekurs bakte ungene sammen med Aija norske kjeks. Alt var laget fra bunn: De veide og målte og blandet alt sammen til de fikk en

deilig søt deig. Det spilte ingen rolle at noen fikk mel på nese eller klærne ☺.

Det var tydelig at de koste seg under hele prosessen. Resultatet var selvsagt: Godt!

Ungene hentet musikk, og de inspirerte hverandre. Sirle var kjempeflink til å gå rundt og motivere og hjelpe den enkelte.

Ungene var kjempe- flinke, og flere viste det seg hadde

en hel spesiell talent på dette området. Bare se på bildene som vi viser dere her!!!!

Det flotte var også at vi fikk inspirert noen av de eldste til å ville studere etter videregående.

Sirle har avgangs eksamen fra videregående til jul, og søker seg inn på arkitekt studier, hvis alt går bra.”

Margarita skriver til oss en info og forteller om hvordan det gikk på kurs som VH arrangerte på barnehjemmet:

” Det ble den 20/06/09 holdt kurs om vegetariansk ernæring av ingeniør Juan Carlos Peredo med deltakelse av 5 personer fra forskjellige organisasjoner sammen med våre ungdommer.

Det begynte med en bønn og etterpå forflyttet vi oss til spiserommet for å ta imot lærdom både teoretisk og praktisk om soya melk, yoghurt og på slutten om vegetabilsk kjøtt.

Kurset ble avsluttet med en middag: linse hamburgere med ris og poteter.

Kl.5pm var prøvesmaking av soya melk, yoghurt og vegetabilsk kjøtt. Alt dette ble avsluttet med manicure utført av Abelina hvor deltakerne ble veldig fornøyde. Mennene ønsket å klippe seg, men det var ikke mer tid.

Det var en annerledes dag for barnehjemmet hvor vi måtte forandre på vår rutine, men alle barn og ungdom oppførte seg bra. Det var en tid hvor vi smilte og lo og tilbrakte tiden i sammen. På slutten kom leder av Red Viva, Daniel, for å gratulere oss og få smaksprøve på soya melken.”

Vi ønsker dere alle en velsignet, deilig og solskinnsfull sommerferie!

Varme hilsener fra Margarita Vargas, Aija Tørre og Ingvild Riis